

שמחת אדר הנחדר.

(12) ספר קול מבשר ח"ג - חודש אדר

חודש אדר. איתא בס' ובשפ"א, כוחו של יוסף הצדיק. יש י"ב חדשים כנגד י"ב שבטים, ואדר - כוחו של יוסף הצדיק. ויש גם שני אדרים, זה הרמז על יוסף, יוסף ד' לי בן אחר. בינה, תשובה. כדאי' בגמרא יוסף מחייב את הרשעים. מחייב אותם לשוב בתשובה, כדאי' הוא השליט כו', הוא המשביר לכל עם הארץ, שיבר את העמי ארצות. והרמז, בשני אדר כתיב, והימים האלו נזכרים ונעשים. פורים - עשיה. וחודש קודם - זכירה. נזכרים ונעשים, ואיתא בקול שמחה, הבינה תגדל מהמעשה, וזה כה יוסף הצדיק. יוסף כו' לי בן אחר. להבין ולהכין את עצמו חודש קודם. שואלין ודורשין ל' יום קודם. [בית ישראל תרומה, תש"ל]:

(28) ספר פרי צדיק פרשת תצוה - אות ט

וחציו של אדר ראשון נשלם בפרשת תצוה שכל הפרשה מענין קדושת אהרן הכהן בהעלות הנרות ובגדי כהונה ומילוי ידם לכהן. כי קדושת אהרן הוא לקרב נפשות ישראל מכל מיני ריחוק איך שיהיה להיותם בכללים אל שרש הקדושה. ואדר ראשון נגד מנשה שנקרא על שם, כי נשני אלהים את כל עמלי וגו', והיינו שעסקו היה להיות גבור הכובש את יצרו בחינת צדיק יסוד עולם ולעבד נמכר יוסף שהיה נצרך עוד להתברר על ידי הנסיון במצרים במדת צדיק. ואחר כך אמר, כי נשני אלהים את כל עמלי, והיינו שכבש את יצרו מכל וכל ונשכח ממנו כל העמל. ואחר כך שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים וגו',

(32-33) ספר שם משמואל פרשת תרומה - ור"ח אדר שנת תרע"ג

ומעתה תובן המחלוקת אי אדר"ר תוספת או אד"ש, וכפי שכבר אמרנו בדברים שבין יעקב ליוסף, שיוסף רצה שיתברך מנשה ברישא ויעקב ברוך את אפרים ברישא, כי שם מנשה ע"ש (בראשית מ"ב) כי נשני אלקים את כל עמלי וגו', והיינו כי כל עמל נצמח מהטבע, שלמעלה מהטבע עז וחדוה במקומו, ואפרים ע"ש כי הפרני וגו' שהיא התפשטות גבול הקדושה, וכל התפשטות גבול הקדושה היא במדת אהבה וחסד וסימנך אאע"ה שאיחה את כל באי עולם. ע"כ היתה דעת יוסף נוטה שתחילה צריך להיות סור מרע לגמרי ולסלק את כל עניני הטבע שע"ז מורה שם מנשה, ואח"כ לבוא להתפשטות גבול הקדושה וכענין שכתוב סור מרע ואח"כ ועשה טוב, וליעקב לא נראה לו זה הדרך. כי באם ימתין בעשה טוב היינו התפשטות גבול הקדושה עד סילוק הרע לגמרי, מי יודע אם יהי' ביכולת לסלק הרע, אלא עצתו להתחיל בעשה טוב ברישא ובהתפשטות גבול הקדושה וזה עצמו יהי' לסיוע לו לסור מהרע

(3) ספר שיחות מוהר"ן אות - כ

ועין במקום אחר (לקמן ע"ד) כמה האדם צריך להתחזק להיות שמח תמיד וביותר בשעת התפלה, ושצריכין להכריח עצמו בכל כחותיו לזכות לשמחה. ואמר כי לזכות לשמחה זה קשה וכבד להאדם לזכות לזה יותר משאר כל העבודות. ענה ואמר: כפי הנראה שאי אפשר לבוא לשמחה כי אם על ידי עניני שטות, לעשות עצמו כשוטה ולעשות עניני צחוק ושטות וכו' כמבאר במקום אחר (לח) ורק על ידי זה באין לשמחה. כשהאדם זוכה לשמחה אזי השם יתברך בעצמו שומר אותו ומציל אותו מפגם הברית (לט):